

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Et Brevis Declaratio Viæ Spiritvalis

Palma, Luis de la

Antverpiae, 1637

Declaratio eiusdem Meditationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50934)

mentum quàm in offensam Dei cedat.
Terminabitur primum hoc colloquium
per Ave Maria.

Secundum colloquium ad Christum
hominem dirigitur, ut mihi à Patre
impetret illud idem; subdeturque in
fine Oratio, Anima Christi.

Tertium ad Patrem, ut annuat pe-
titioni, cum Pater noster.

Finis huius Meditationis est, suppo-
sitâ voluntate, quam in primâ Medi-
tatione excitauimus, sequendi Chri-
stum Dominum nostrum, scire, in qui-
bus rebus particularibus illum imitari
debeamus; & posito quòd nos ad bel-
lum vocet, scire, in quibus rebus &
cui debeamus bellum indicere. Hoc
nos docet S. Pater noster sub similitu-
dine duorum Ducum, & duorum ve-
xillorum: quia, ut erat miles, in milita-
ribus semper exercitiis educatus, hoc
ei sic reuelauit, eumque docuit Deus
Dominus noster per istam allegoriam

152 PRAXIS ET DECLARATIO
sub nomine Ducum, militum, exerci-
tus, & vexillorum. Et, sicut ipse post-
modum retulit (& ex eius ore referre
solet P. Euerardus Mercurianus quar-
tus Præpositus Generalis) in isto Exer-
cicio detexit & reuelauit ei Deus totam
ideam, institutum & finem nostræ Re-
ligionis, & nomen quod assumere de-
beret SOCIETATIS IESV, id est, militum
qui sub vexillo Christi Domini nostri
contra Luciferum, Dei nostrumque
capitalem hostem, militaturi erant. Illa
similitudo prætereà valdè opportuna
est ad detegendos contrarios spiritus
qui intra nos pugnant, primamque nobis
ingenerandam lucem pro discretionem
spirituum necessariam; hoc est, vt dis-
tinguamus inter bonum & malum; vt
huic resistamus, & illi obediamus, ac se-
quamur.

IN PRIMO PRAELVDIO loco
historiæ ponatur

Primò, Quòd sint duo Duces, quo-
rum alter est Christus Dominus no-
ster, summus Imperator & Dux noster;
alter

alter est Lucifer, capitalis humanæ naturæ hostis: inter quos tanta est differentia, quantam ipse Christus declarauit Ioan. 10. *Fur non venit nisi ut furetur & mactet, & perdat; ego veni ut vitam habeant, & abundantius habeant.*

Secundò, Quòd duo isti Duces, vnus tam amicus, & alter tam hostis noster, inter se habeant bellum, non pro ciuitatibus, nec castris, nec regnis terræ, sed pro homine, & super iure quod vterque in illum sibi vindicat, hoc est pro me; vter eorum maius imperium in me sit habiturus.

Tertiò, Quòd duobus illis Ducibus talis sit de homine pugna, quâ non violenter eum subigant, sed alliciant trahantque voluntatem: & ideò I E S V S CHRISTVS Dominus noster omnes suâ vocatione & secretis suis inspirationibus vocat & allicit, vt se suo vexillo subiiciant, & Lucifer eodem modo eos sub sua signa vocare conatur. Et tandem, ista est huius historiæ summa, quòd singuli Duces hominem vocent

K 5 indu-

154 PRAXIS ET DECLARATIO
inducantque, vt liberè sibi se subiiciat
obediatque.

IN SECUNDO PRÆLUDIO nihil
est peculiare, nisi quòd S. Pater noster,
quò locum det istis duobus exercitibus
& vexillis, campum Ierosolymitanum
exercitui bonorum militanti sub vexil-
lis Christi Domini nostri attribuerit,
& campum Babylonicum exercitui
malorum sub signis Luciferi: quia sa-
cra Scriptura solet assignare ciuitatem
Ierosolymitanam bonis, & Babyloni-
cam malis.

IN TERTIO PRÆLUDIO con-
tinetur finis totius huius Meditationis,
qui consistit in eo, vt à Deo Domino
nostro obtineat quis donum discretio-
nis spirituum bonorum & malorum,
& vires, quò malis bellum indicat, &
bonis obediat: & hac ratione tertium
hoc Præludium conuenit cum titulo,
quem sanctus Pater noster præfigit Re-
gulis discretionis eorum, vbi sic dicit:
*Regulæ aliquot ad motus animæ, quos
diuersi excitant spiritus, discernendos,*
vt

ut boni solùm admittantur , & pellantur mali.

Meditatio habet duas partes ; vna est de vexillo Luciferi, & secunda de vexillo Christi Domini nostri : & quæque pars habet tria Puncta quæ sibi inuicem respondent.

PRIMA PARS *Meditationis.*

PRIMUM PUNCTVM. Formanda imaginatio de Lucifero cum omnibus circumstantiis quæ hîc notantur. Primò, Quòd sit in campo Babylonico. Secundò, Quòd ascenderit ad altiorē cathedram. Tertiò, Quòd ea cathedra plena sit igne. Quartò, Quòd ex eâ prodeat multum fumi. Quintò, Quòd sit figurâ horribilis , vultuque terribilis. Ista enim sunt signa quæ ad eius nos cognitionem ex vultu perducant , & vt nobis ab eo cauere possimus : & hæc eius imaginatio multum proderit ad eius tentationes & suggestiones discernendas ; qui finis est huius Exercitij.

SE-